

Nos iterum culpæ trahat errorisq; relictis)
Te justam deinceps nunquam inducamus ad
iram,

Neve offendamus tam sanctos crimine vultus!
Sed neq; nos penes est, hominum ô mitissime
Rector,

Neve manu in nostrâ positum, res condere tan-
tas.

Pelle igitur nebulas, oculataq; pectora nobis
Suffice, quæ satis hæc agnoscere munera curent.
Attritos da animos, dejectaq; corda dolore,
Ob malè præteriti transmissos temporis annos,
Corda, quibus spes cuncta tuâ in bonitate re-
cumbat,

Inq; salutifero cruciati sanguine CHRISTI,
Cereaq; omnigenæ flecti virtutis in actus
Largire, & tua quæ currant ad jussa lubenter,
Sive adversa cadant, seu tempora fortè secunda.
Relligionis opus puræ tutare, furores
Lunicolæ clemens compeſce animosq; tyranni.
Digna at finitimis da præmia Regibus, horum
Perſtet & æternùm firmô respública talo,
Consiliis patriam qui suffulsère labantem,

F

Quo-